

Előfizetési díj:

Kész évre . . . 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.

Riyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden
vasárnap.

Telefon szám: 15

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

A kiadóhivatal

munkakörét *Hagelma*
Károly könyvkereskedő
vállalván magára, az előfai-
tések, nyilttér és hirdetés-
díjak és a lap szétállítására
vonatkozó felszólítások ide
intésendők.

Az új bán.

A horvát állapotoknak áldozata van: Rakodczay Pál horvát bán beadta a hét elején lemondását és utódjául a király a magyar miniszterelnök előterjesztésére Rauch Pál bárót nevezte ki, aki már csütörtökön le is tette a király kezébe a hivatali esküt.

Rakodczay bukását az okozta, hogy nem sikerült maga köré csoportosítani mindazokat az elemeket, amelyek hivei a Magyarországgal való uniónak. Szereplésének gyors vége — valljuk be őszintén — nem szolgál dicséretére a magyar kormány horvát politikájának. Mert emlékezzünk csak! Rakodczay kinevezésekor a kormány fennen hirdette, hogy benne megtalálta azt az embert, akiben minden tulajdonság egyesül arra, hogy a nehéz körülményeken diadal-maskodva, rendet teremtsen a társországokban, amelyekben az anyaország iránt való köteleles hűség a

százados államjogi helyzet nyílt tagadásával megingott.

A kormány választását az ország nagy megnyugvással fogadta s most az eredményt mutatja a hivatalos lap, mely a volt bán kegyelemben való felmentését és az új bán kinevezését tartalmazza.

Tehát csalódás érte az országot és bekövetkezett a horvát koalíció diadala, amely elejétől kezdve vállotta, hogy Rakodczay hiábavaló kísérletezések után méltóságából hamarosan távozni fog.

Több hónapi kísérletezés után tehát ma is ott vagyunk, a hol a mádi zsidó. A horvát viszonyok ugyanabban az elmérgesedett stádiumban vannak, mint voltak akkor, amidőn Supilóék bandája obstrukciós nótákkal töltötte be a parlamentet, akik már most megint hirdetik, hogy Rauch bánága sem lesz hosszú életű, mert a horvátok és szerbek összetartása az ő bukását is elő fogja idézni.

Legyünk azonban jobb véleményekkel az új bánról. Az ő helyzete sokkal kedvezőbb Rakodczayénál. Családi összeköttetései biztosítják számára a horvát arisztokrácia támogatását is, népszerűsége is lényegesen több, mint amazé volt; reméljük tehát, hogy végre annak a politikának a kezébe került a bán hatalom, aki képes maga köré gyűjteni az unió minden barátját s leszorítja a mai horvát koalíciós áramlatot arról a szinterről, melyre oly érdemetlenül jutott.

Kivánjuk. Felette szükséges, hogy saját államunk területén ne engedjük életképességre vergődni a Supilóék elszakadási törekvéseit. Ámde éppen mivel szükséges, kívánjuk azt is, hogy a horvát viszonyok rendezésére irányuló kormányzat teljes energiával lásson feladata teljesítéséhez. Többször megindult a lapok hasábiain is, hogy a magyar közvélemény a múltban sohasem foglalkozott elegendő komolysággal a horvát ügyek iránt. Nem törőd-

T Á R C S A.

Kricsi gróf tanulmányai.

(Folytatás.)

— Pszt! Monsieur Lemaître — szólítja meg Kricsi grótot egy ismeretlen az utcán, — már el akartam menni önhöz, miért nem hozzuk tisztába a borszámlát?

— Hm! — dűnnyögött Kricsi gróf magában, — hát ebből mi lesz, olyan iszákos ez a Francois, hogy a bor árával tartozik? — És hangosan folytatá: —

— Nohát hozzuk tisztába mindjárt, mivel tartozom?

— Hehehe, — nevetett az ismeretlen, ki a kétes világitásnál távolról sem sejtette, hogy mással, mint Mr. Francoissal van dolga. — Jökedvében méltóztatik lenni, hogy ő mennyivel tartozik? Jól adja! Itt vannak jegyzékeim; szálltunk annak a bolond magyar grófnak 21 000 frank értékű bort, felszámítottunk neki 42 000 frank értékűt, e szerint kap ön tőlem 14 000 frankot; itt van egy ilyen összegre szóló váltó bankáromhoz, ki ezt látva ki fogja fizetni és ujévre kap még ezenkívül gratifikációt. Nos, rendben vagyunk?

Az ismeretlen Kricsi gróf vállát pártfogólag veregette, felnevetett és a bámulában szótlanul álló grófnak kezét megszorítván, távozott. Kricsi csak nehezen tudta megérteni, hogy miért kapott most 14 000 frankot.

Még fel sem ocsudott bámulatából, midőn egy inasféle ember szólítja meg:

— Na, Mr. Lemaître, nem kell olyan büszkének lennie, hogy még régi barátaira sem akar ráismerni.

— Én az urat nem ismerem, — felel Kricsi.

— Nem? — gunyolódik az inas, ki félig részeg volt, — na Francois megmondom én neked, ki vagyok Én Jaques vagyok, a kedves jó Jaques, a szeretődnek a bátyja, na, ugy-e most már ismeresz?

Kricsi, elfelejtven szerepét, ráförmedt:

— Szentelen, hogy mer engem tegezni?

— No ni, Francois — gunyolódik

Jaques, — amióta sikerült szeretődöt uradnak a nyakába sózni, azóta úgy látszik elment az eszed. Be jó dolgod lesz, ha az a bolond muszka vagy cserkesz vagy magyar gróf elveszi szeretődöt feleségül! De azt előre mondom neked, ha Bella és te nem adtok egy pár ezer frankot, akkor én fel fogom nyitni annak a bolond magyar grófnak a szemét.

— Azt csak nem fogod tenni? — felel Kricsi, csak hogy éppen mondjon valamit.

— Dehogy is nem teszem, — szól dévaj humorral a részeg. — Odamegyek az urad elé és ezt mondom neki: »Monsieur le comte, szolgálja, Francois a világ legnagyobb gazembere és menyasszonya, Bella tancosné, az én hugom, olyan rossz, hogy legjobban teszi, ha bottal veri ki a házából. Francois tanította ki szeretőjét, hogyan viselje magát a gróf ur irányában, hogy érde-

két felkeltse, ő tiltotta el neki, hogy gróf urtól ajándékokat ne fogadjon el mert csak így érheti el a grófi koronát, ő beszélt ki Bellának gróf ur minden gyengéjét, hogy ezáltal hálózába kerithesse, s míg a gróf ur Belláról álmodozik, őt mint szentet imádjá, rajong érte, addig Bella Mr. Francois ölébe ül és kineveti azt a bolondos grótot, ki Párisban erényes balletáncosnőket keres! Ezt fogom neki mondani, ha ötezer frankot nem kapok, megmondhatod Bellának is, tudja ő, hogy jelen voltam, mikor te furfangos róka kitanítottad, au revoir!

Mr. Jaques tántorogva haladt tovább, Kricsi gróf pedig a fejét fogta, hogy meggyőződjék, ébren van-e vagy álmodja mindezt.

A Jockey egyeslet kapuja előtt megállott és mosolyogva nézett fel a kivilágított első emeletre. Mit mondanának most ezek ott fent, ha felmenne ebben az öltönyben és közibéjük ülven, elmondaná kalandját.

— Ah, Monsieur Lemaître, van szerencsém, szólítja meg egy fecskéfarkú livré szolgál. Rubája után ítélve Norfolk herceg inasa volt.

— Már meggondolta ajánlatomat, elfogadja? — kérdezé tőle.

Kricsi kíváncsi lett.

— Már elfelejtettem, — felelé, — annyi mindentél van a fejemben!

— Képzem, — mondá az inas, — ajánlatom a következő volt: bírja rá urat, hogy rubáját monsieur Blageurnél készítesse, s ez fizet önnek évenként ötezer frankot. Ez szép rente egy ilyen csekély szolgálatért.

tünk a horvátokkal; néhány lármázó hangját csak elszigetelt kifakadásnak minősítettük és a régi, bűnös magyar kényelemmel, nemtörődömséggel túrtuk, hogy a viszonyok ott maguktól, a mi állami érdekeink figyelembevételével alakuljanak.

A magyar közvélemény végre lépjen ki fásultságából és az új bánt szorítsa a kormány utján programja erélyes teljesítésére. Elég a bajunk idehaza. Legyen már egyszer a Dráván túl törvényes rend.

Krónika a hétről.

Andrássy ellen a múlt héten támadó cikk jelent meg az országgyűlési függetlenségi párt hivatalos lapjában. Rátka y László tollából. A cikk politikai körökben nagy feltűnést keltett, mert tendenciája nem volt egyéb, mint az, hogy Andrássy a választói jog reformjának megszavazása után hagyja oda helyét — tárca csere utján. Szóval a belügyi korszakos reform keresztülvitele a parlamenti függetlenségi többség kezébe kerüljön. A cikk tartalmával a függetlenségi párt számos tagja egyetért, de Andrássy politikai súlya oly nagy, hogy kíváncsisággal várhatni a fejleményeket, ha a kívánság a függetlenségi párt szempontjából még olyan jogos is.

A bankbizottság, mely hivatva lesz az önálló nemzeti bank megvalósítása iránt javaslatot tenni, a napokban megalakul. Wekerle miniszterelnök a Ház legközelebbi ülésén fogja a 21 tagú bizottság megválasztását indítványozni. A pártokat élénken foglalkoztatja az, hogy kik legyenek a bizottság tagjai, akik közül 13 a függet-

Kricsi megmondta magát és az igazságnak megfelelően válaszolt:

— Ezt annyival könnyebben tehetem, mert a gróf ur nem rendel ruhát sohasem. azt sem tudja, hogy kinél csináltatom, a gróf ur mindent rám bíz.

— Bon! — mondja a fecskéfarku. — De mióta beszél ön oly udvariasan uráról, hogy »gróf ur?« Hisz eddig csak »bolond tatár« vagy »kutyafejű mongol« név alatt ismertük, ép úgy, mint az én uram az »akasztókötél.«

— Az enyém pedig a »tökfejű«, vág közbe egy most odajött inas, az urat »prüsszentő liszteszák«-nak, az asszonyt »Madame Troutrou«-nak, a kisasszonyt pedig »ábrándozó meszelő«-nek hívják.

— En nem szeretem ezeket a költői kifejezéseket, — mondja Lamboir gróf inasa, — én uramat röviden mindig csak egyszerűen »a számár«-nak nevezem. Képzélek csak uraim, a minap azt követelte tőlem, hogy én huzzam le az ablak redőit. Én egész komolyan rápillantottam és figyelmeztettem, hogy ez Jeannak a teendője. Ő észre tért és miután Jean nem volt otthon, maga huzta le a redőket.

— Monsieur Lemaitre. — szólítja meg meg Kricsi grófot titokteljesen egy elegáns külsejű inas, egy ur ott a kocsiában akar beszélni önnel, csak egy pár percig fog tartani; míg ura lejön, addigra itt vagyunk megint.

Kricsi gróf ismerősével egy kocsihoz szállt, hol már egy harmadik férfiú várt rájuk.

lenségi, 4 az alkotmány, 2 a néppártból, 1 a horvátok és 1 a nemzetiségi képviselők közül lesz választva. A függetlenségi párt jelöltjei: Batthyány Tivadar gróf, Bethlen István gróf, Eitner Zsigmond, Ber Antal, Földes Béla, Gotthard Sandor, Hoitsy Pal, Holló Lajos, Mérey Lajos, Nagy Dezső, Szemeré Huba, Teleki Arvéd gróf, Ugron Gábor. Az alkotmány párt jelöltjei: Széll Kálmán, Szivák Imre, Dessewfy Emil gróf és Bernát István. A többi párt még nem határozott a jelölésekről.

A miniszterelnök szerdán és csütörtökön Bécsben járt és utazását a horvát bűnösök kivételével egyéb fontos politikai kérdések megoldásával is kapcsolatba hozták, mert az osztrák miniszterelnökkel és a közös miniszterekkel is értekezett. Hír szerint a delegacionális ülésekről és a katonatiszti fizetés emeléséről folytak tanácskozások, ami valószínű abból a körülményből is, hogy a király Aehrenthal báró közös belügyminisztert és Schönauich közös hadügyminisztert is kihallgatáson fogadta.

Ki a hibás?

Ajánlva a Tulipán Szövetség Magyarvédő Egyesület Országos Központjának.

Irta: NÉVY LÁSZLÓ.

Marczali, 1907. dec. 29.

Tehát a kereskedők. Oly rétege a társadalomnak, mely közgazdasági fontosságban nem marad az iparososztály mögött, ellenben oly lényeges pozíciót tölt be, amely a termelő és a fogyasztó közönség közt elterül. Ő az a villamos vezeték, mely egyik állomást a másikkal összeköti; neki jutott az a főrangú szerep, hogy a termelés és fogyasztás közt az ösvényt képviselje.

Ha hivatása magaslatán áll a kereskedő; ha fölfogja, hogy különösen az olyan államban, ahol a fogyasztás a termelés (mindig

— Én Ornidoff herceg vagyok, — mondá ez.

— Ugyan ne bolondozzál, — vág közbe az inas, — ilyen bolondot elmondhatsz az uraknak, de Monsieur Lemaitre-vel okosan kell beszélni. Hogy minek hívják ezt az urat, mellékes, a fő az, hogy ön a gróf előtt többször és ismételve dicsérje Ornidoff herceg pompás fényűző házat és ha jövő hónapban ez az ur meglátogatja a grófot, ön tegyen úgy, mintha egykori urát ismerné fel benne, ki Nantes tájékán több millióra rugó vagyon ura.

— És mindezt miért? — kérdezé Kricsi.

— Mindenek előtt azért, hogy ön tizezer frankot kapjon, — felel az álherceg.

— Ezt értem, de tovább?

— Ej — vág közbe az inas, — ilyen vén rókával nyiltan kell beszélni. Ez az ur, aki corrige la fortune, javítja a szerencsét kártyázás közben s az ön urát szemelte ki áldozatnak; ilyen együgyű bikficnek mire való az a sok pénz? Ha ön Ornidoff herceget ismerni és dicsérni fogja, urának bizalma lesz hozzá, kártyázni fog vele, a többi a mi dolgunk.

Kricsi gróf egyet gondolt, kiszállt a kocsihoz, hazahajtatott és kétszer huszonnégy óra alatt otthon volt ősi birtokán, elmondván a néneinek, hogy ő Parisban nemzetgazdaságot tanult.

(Vége.)

az ipart értem) igényeit képes kielégíteni, vagyis aminő a magyar állam, mily fontos a küldetése; akkor kell, hogy működése hasonlatos legyen a hangyadajkákéihoz, melyek a saját bolyuk produktumait, petéit dédelgetik, mert tudják, hogy azok államuk erejének, fejlődésének a letéteményesei. Így áll egymás mellett az ipar és a kereskedelem. Mint két kombattans tabor. Csak asszonans működésük biztosíthatja a közös célt, a fényes diadalmat. Korrelatív ténykedésük záloga egymás gyarapodásának, mely viszont a világegyetem államok példájára egyértelmű az ország virágzásával, boldogulásával.

Munkálkodásuk fermentuma, melyre szükségük van, egy harmadik tényező s az a fogyasztó közönség. Meg pedig a magyar iparos, a magyar kereskedő részére — sajnos — eddigelé kizárólag a magyarországi közönség. És évvel visszatérünk a tulipán égése alatt indult kultusz alanyához, az elfajult hazaárulóhoz avagy a determinált gonosztevőhöz. No igen; mert megérdemli a magyar vásárló közönség, hogy hazaárulóknak nevezzék, ha szántsándékkal dobálja át a szomszédok ölébe keserves filléreit, melyekért itthon kiaszott kezek remegve nyulnak; avagy destruktív hajlamu lombrozói tanulmányfő, kit nyűgözve tartanak a determináció acélbilincsei.

És én oltalmamba veszem a megbélyegzett áruját, a lélek nyomorultját és azt mondom »félre innét!« igazságtalanul üldözték.

S míg őt védem, egyuttal támadok. A magyar kereskedők az okai a magyar ipar pangásának. Mert a magyar közönség szívesen vásárol hazai cikket. Megdobbanik a szíve, ha látja. Csak nyujtani tessék neki. Bizonyítja ezt az állítást lépten-nyomon s inpozánisan demonstrálta a karácsonyi vásárokon. Ott, ahová — nem vélek tévedni — csak azért állítanak ki a kereskedők — mert konzekvensnek kell lenniök — magyar árut, mivel tudják, hogy oda már mégsem kerülhet más és »bussines et bussines«. Afelől pedig hogy ez a vásárlás nem bir a precedens erejével, melylyel később esetleg meg kellene küzdeniök, nyugodtak. Hisz csak egyszer esik esztendőben karácsony.

Gyakorlatu makacs változatlanságból arra kell következtetnünk, hogy a magyar kereskedő szántsándékkal nem ad helyet a piacon a hazai cikkeknek. Idegenből szerzi be az árut és avval fojtja el a keresletet. Különösen (s ez kettős szerencsétlenség) Ausztria képezi a forrását. Bécsi cafattal, berlini kendővel takarja; oxfordi, rumburgi gyolcsra fekteti; lisingi sörrel itatja a magyart, kire pajkos gyerekei osztrák pojtzigyufával gyűjtik a házat.

Jövevény árukkal tömik szinig az üzletüket s ha átléped a küszöbüket, azt tölják eléd, azt dicsérik s azt sózzák a nyakadba erőszakkal a vásári raffineria minden fufangjának a ségélyével, ha ur vagy is és nem paraszt. Mig hazád derék gyartmányait eltagadják; »azok nincsenek«, »olyat nem tartunk raktáron«. S ha elő is is lökik nagy keservesen, mint a Hamupipóké, önmaguk becsmerlik, nehogy véletlenül beleszeressen a hercegurfi.

Nagyrabecsült olvasó! én ezt tapasztaltam. Mások is tapasztalhatják. De mások nem eszmélnék rá és arra a kellemetlen meglepetésre ébrednek, hogy már haza a kezükben az idegen cikk és viszik hazafelé.

Volt idő — tagadhatatlan — amikor a kereskedőknek idegenre támaszkodó gyakorlata közszükségletet képezett s annak révén a közönség rászokott a külföldi ipar produktumaira. Elvégre a marha is megszokja a jármot, az orosz az ólombányát, a gályarab azt a kegyetlen evezőt. Azonban már elmúlt; ne feledjük, hogy már csaknem elmúlt az az idő. És kétséges-e, hogy szívesen menekülne a felsorolt szerencsétlenek bármily pillanatban zsarnokuktól s nem joggal tarthatják-e rossz szellemüknek, akin állapotuk változatlansága mulik?

Tessék elképzelni, hogy egy szép napon az ország minden kereskedője uniszono elhatározná, hogy egykettőre lebonyolítá a külföldi üzleti összeköttetéseiket és az idegen cikkeken hamarosan túladvá, a lehetőséghez képest kizárólag magyar gyártmányt látják el üzletüket. Ki tudja megérteni e feltett esemény jelentőségét? Pedig hát lehetetlen? Nem Csupán a kereskedőkön mulik. S ők ahelyett még jobban megrakják üzletüket tudva magyar iparvédelmi tulipánjelvényvel, mely Wienben készült (valóság); vászonnal, magyar nemzeti szalaggal atkötve, tulipánnal feldiszitve (hogy magyarnak lássék), mely Stiriában készült (gyalazatos nemei a csalásnak); pojatzi-fele gyufával, melyet Wienben csinálnak (mikor a magyar gyufa világszerte híres); sörrel Lisingből (mikor a magyar sör a legfokozottabb igényeket is kielégíti). Aközben Herzfeld budapesti Kristóftéri kereskedő nagy reklamot csap a valódi csemeke és halasi csipkeraktárának s midőn valaki kinal neki hasonló árut ismételésre, akkor ő a legvakmerőbben kijelenti, hogy csak wieni cikkeket vesz és ad el.

De ki tudná elszámolni azt a tömérdek manipulációt, mely valamennyi, a magyar existenciája ellen irányul s melyhez hazánk kereskedői tévovázás nélkül nyújtanak segítséget?

S valójában mi lehet e tényeknek az oka? tán túlnyomóan becsempészett nemzeti vonásra gondoljunk, mely kozmopolitikus jellegénél fogva nélkülözi a magyar entuziazmust? Arról van tudomásom, hogy eljárásukat avval az állítással hajlandók igazolni, hogy a magyar ipartermék magas áránál fogva az ő szempontjukból nem piac-képes. Azonban az hamis érv. Először, mert nem igaz, hogy oly magas az ára, másodsor meg, még ha csakugyan feltüntetne is némi árkülönbözést, az csak hogy úgy fejezzem ki magamat — az inkubáció idejében történnék. Hát az alatt meg szedjék be észrevétlenül a vásárló közönségen. Az meg, ha akarna, sem zugalódhatnék ellene, mert nem lenne módjában összehasonlításokat tenni. A teve a koplalás ideje alatt siláay teveszírral táplalkozik és öntudatlanul megelégedett. Ez még csak pia fraus sem volna. Hasznos taktika.

És az az árkülönbözés az ipar fejlődésével párhuzamban csökkenne, majd teljesen elenyészne; az ipar kifejlődése pedig a fogyasztás fokától, a piaci viszonyok kedvező alakulatától függ, melynek beteges képeért, mint bőven reámutattam, maguk a kereskedők a felelősek. Tehát a bot vége ismét csak őket éri.

És most éppen azért azt a jelentőségteljes kérdést teszem fel, hogy hát a magyar kereskedőkre nem kötelező az idegen gyártmányok bojkottálása? Ők nyakra-főre vehetik azokat? Őket azért nem éri hazánk mentőjének a lángpallosa? Erről tessék elmélkedni és a tulipánjelvényeket az ő kabátjukra tűzni. Akkor aztán majd mindjárt nagyot lépünk a boldogulás ösvényén előre. A kereskedők kezében van létvéve a magyar ipar sorsa.

Utoljára még egy kérdőjel. Valjon mi könnyebb? Azt a szerkesztésnél, szövetésnél, méretésnél fogva széthúzó tömeget fegyelmezni, a helyes uton terelni, amilyen hazánk közönsége, vagy pedig azt az annyival kisebb és e célra kedvezőbb körülmények közt levő, könnyebben kezelhető sereget, mint amilyen a magyar kereskedők csoportja?

Tessék mindezekre válaszolni és megtudjuk, hogy ki a hibás.

A közig. bizottság ülése.

Somogyvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 8-án tartotta K a p o t s f y Jenő főispán elnöke alatt, havi rendes ülést.

A főispán az ülést megnyitván, bejelentette, hogy a közigazgatási bizottság a

legutóbbi törvényhatósági bizottsági közgyűlésen kiegészített s a lemondott G a a l Ernő helyére G a a l Gyula dr. választott meg.

Bejelentette továbbá a főispán, hogy I n k e y Pal báró közgazdasági előadó, nagy elfoglaltságára hivatkozva, eme tisztviségeről lemondott, amit a bizottság sajnálattal vett tudomásul.

Ezután S z é c h é n y i Aladár gróf emelkedett szólasra s felolvasta a csurgói római katolikus esperesi kerületnek hozzá intézett átiratát, melyben felkérte, hogy a vallás erkölcsi érzés ápolása szempontjából arra kéri, hogy teljes befolyását vessen latba, hogy a vármegye törvényhatósága egy olyan szabályrendeletet alkosson, mely a korcsmáknak és egyéb italmérési helyiségek vásár- és ünnepnapokon való bezárását s egyuttal az összes mezőgazdasági- és ipari munkának szünetelését rendeli el.

A bizottság a felszólalás alapján az alispánt kérte fel, hogy e tárgyban terjeszsen javaslatot a törvényhatósági közgyűlés elé.

Ezután az egyes bizottságok alakítottak meg s nagyrészt a régi tagokat választották meg.

A havi jelentésekből kiemeljük, miszerint Somogyvármegye területén, az összes kir. adóhivataloknál, az elmúlt december hónapban összesen 366521 korona 85 fillér fizettetett be, vagyis 419 ezer koronával kevesebb, mint a múlt év eme hónapjában.

A közegészségügyi állapot jó volt, így az állategészségügy is.

A kir. ügyészség felügyelete alatt levő fogházban az elmúlt hóban 139 fogoly volt.

Ezután a bizottság elé tartozó ügydarabok tárgyalattak s az ülés déli 12 órakor véget ér.

H I R E K.

Farsang.

A jókedvnek, a vigasságnak most volna az ideje. A kalendárium csinálók ugyancsak bő alkalmat nyújtottak erre az idén, hosszúra szabván a farsangot, csak kár, hogy az emberiség az adott viszonyok közt nem igen élhet ezzel az alkalommal.

Mikor a cipő szorít, nehéz benne táncolni. S hiába a hosszú farsang, amikor még rövid mulatozásra se telik. Bizony nem! És mégis, ha az ember végignéz ma egy bált, s látja, hogy minden pazar fényben uszik, a hölgyek méregdrága, gazdag toalettékben, melyeket nem tesz olcsóbbakká az, ami belőlük hiányzik, ha látjuk a költségek, mely egy mai balra fordítattik: azt kell hinnünk, hogy mind hazugság, amit a mai inséges időkről beszélnek, irnak.

Azonban a hiánybőséges bali toalett sok mindent elfeled Annyira kivágyva nincsen, hogy el ne takarja a szívet. S ha bármennyire is dekoltált a fiatal leány ruhája, azért az apai gondokba betekintést mégsem enged. Azokból pedig van elég, több, mint amennyi kellene. Komor, sötét gondok, melyeket a bali terem csillogó fénye nem képes felderíteni. Ezeket a gondokat a bál nem hogy multság létere enyhitené, de sokszor szörnyű mód szaporítja, sőt annyira megbillenti a háztartás és a lélek egyensúlyát, hogy a modern felszeg társadalmi felfogások által szorongatott családapat közel viszi a kétségbeeséshez.

Eze a háttere a pompás képnek, melyet a bali terem felületes szemlélője oly káprázatosan csábitónak talál, hogy nem ismervén, vagy elfeledvén a viszonyok rosszaságát, amit erről állítanak, mind valótlannak tartja.

A farsanggal járó pompa egyike ama jelenségeknek, melyek karakterizálják közéletünket. Künn a didergő, rongyos alakok, a fillérkeresetet hajhászó, éhes emberek, benn a mennyei élvezeteket áhító, kici-

comázott felebarátok, akik azzal ámitják magukat és másokat, hogy ők most — az élet minden gondjáról megfeledkezve — Isten igazában mulatnak és nem is gondolnak arra, hogy a testükhöz tapadó, bámulatra ragadó ruha ára még nincsen kifizetve.

Az idők folyása kiverte bibliai erejéből azt az igazságot, hogy egyszerű szövet alatt is megfér a nagy kincs: a lélek és a jellem tisztasága. A kedélyes, az igazi multság nem függ a ruhától sőt az erőt meghaladó költsékezés, melyet ruhára és egyéb fényűzésekre fordítunk, csak elrontja a multságot. Még az is, aki nem önmaga keresi a pénzt, melyet a tulságosan drága toalettért adnak, elkiseríti magának élete legédesebb, legkedvesebb perceit, ha arra az áldozatra gondol, melyet szerető és szeretett spja csak végső megfeszítés árán hozhatott. De még azok is, kiket a viszonyok mostohasága nem érintett, nem tűrhetik bizonyos lelki furdalás nélkül a gondolatot, hogy mi sok nyomort, inséget, bút-bánatot enyhíthettek volna, ha a mutatós foszlányokra pazarolt pénzt nemesebb célokra fordították volna.

Elég volt már a talán a pazarlásból s az elégnél több a fényűzésből, melyben senkinek sem telhet gyönyőre, igazi lelki gyönyőre, a késői megbánás kedélyt, szívet ölt panaszai nélkül. Az idő rég azt dörögte már a gondatlan utas fülébe: »Megállj!« Orvtámadónak hittük és lélekszakadozva rohantunk előre. Pedig jóakaró intó szóval volt, mely a közeli meredélyre figyelmeztetett.

Álljunk meg! Egy lépéssel odább talán már hatalmunkban sem lesz akaratumk. Egyszerűsítsük szokásainkat. Pótolja az izlés a duslakodó pazarlást. Álljon a versengő fényűzés helyére a kedély. A hiuság légvárai helyett építsünk inkább menhelyet a közhasznu jótékonságnak.

— **A vármegyéről.** A folyó évi február hó 3-án kezdődő rendes közgyűlés tárgyai-
nak előkészítésére, az állandó választmány január hó 16-ának délelőtti 9 órakor a vármegye székházának nagytermében tartja ülést, melyen a pótlándó választmányi ü és határnapja is meg fog határozatni.

— **Baleset.** Még alig egy-két napja, hogy megnyitották a korcsolyapályát s máris több baleset fordult elő. Ezek között leg-súlyosabb a Schlachta Jenő kir. alügyész balesete, aki oly szerencsétlenül vágódott el a jégen, hogy lábát törte. A helyszínen dr. Szigethy Gyula orvos nyújtott első segélyt, majd hordágyon a kórházba szállították Schlachtát, aki azóta állandó orvosi kezelés alatt áll.

— **Uj jegyző Szulokon.** A szuloki jegyzőválasztási alkalommal nagy szótöbbséggel Buzsáki Károly eddigi szuloki segédjegyző választott meg.

— **Értesítés.** A »Kaposvári 48-as Függetlenségi Kör« saját helyiségében 1908. évi január hó 12. napján d. u. 4 órakor választási előértekezletet tart.

— **A színházépítés ügye.** A Magyar Mérnök és Építészegylet kaposvári fiókja a városi tanács megkeresésére 3 tagu bizottságot küldött ki a Csécsy Lamping tervnek felülbíralására s javaslatlételre a színházépítés ügyét illetőleg általában. A bizottság elnöke: Scholtz Gyula, tagjai: Ritter Ignác és Neugebauer Gyula.

— **Felfüggesztett igazgató.** Morandini Viktort, a mav. kaposvári nevelő- és tápintézetének igazgatóját az ellene tett feljelentések folytán állásától felfüggesztették. A vizsgálat folyik.

— **Kedélyes piknik.** A kaposvári hivatalnokok köre szombat este sikerült háziestélyt, pikniket rendezett. A nagyrészt tagokból álló vendégek a legkedélyesebb hangulatban a késő reggeli órákig voltak együtt. Ez a szép erkölcsi siker, mely anyagival is párosult, ismét fényes bizonyítékát

adta a hivatalnokok társasköre életrevalóságának. Az estélyen jelenvolt hölgyek névsora: leányok: Simon Rózsika, Hudecz Anna, Packy Ilona, Kovács Karolin (Harkány), Szánthó Rózsika, Wiskowszky Erzsi és Tercsi, Matolcsy Katalin, Tabakó Mariska, Vaszary Rózsika; asszonyok: Kutasy Jánosné, Kende Pálné, öz. Hudecz Józsefné, öz. Packy Jánosné, ifj. Christ Istvánné, Babay Gyulané, Bódiss Gézané, Simon Jánosné, Gács Karolyiné, Hegyi Gyulané, Lengyák Györgyné, Tacky Ferencné öz. Szánthó Jánosné, Wiskowszky Jánosné, Kümmel Lajosné, Molnár Aladárné, Horváth Péterné, Kelemen Jánosné, öz. Dombay Lajosné, Gundy Jánosné, Lábos Lajosné, Varga Péterné, Möricz Lajosné, Papp Gézané, Víz Györgyné.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Rusa Ernő.

3965. sz.
1907. tkv.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A marczali kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Névy Zoltán ügyvéd, mint vagyonbukott **Kohn Samu** csákányi lakos kereskedő csődtömeg gondnoka kérelmére az 1881. évi 60. t.-c. 204. és 205. §. alapján a végrehajtási árverés joghatályával bíró önkéntes árverést elrendelte.

Ennek következtében a kaposvári kir. törvényszék, illetve a marczali kir. járásbíróóság területén fekvő **Kohn Samu** csődtömegéhez tartozó a csákányi 24. sz. tkv.-ben felvett 28/a. hrsz. (ház, udvar, kert, 173 □-öl) ingatlan 1200 korona kikiáltási árban 1908. évi január hó 30. ik napjának délelőtti 10 órájkor Csákány községnézőnél megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kifizetett birtok a szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

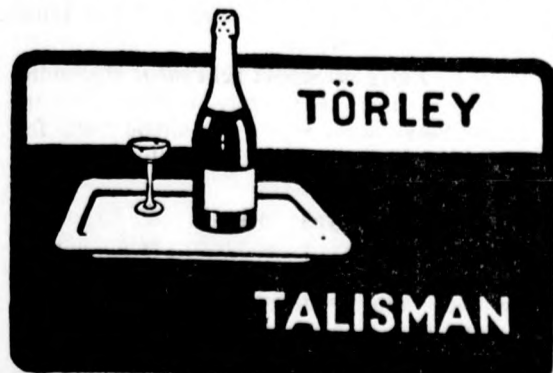
2. Árverezni kívánók tartoznak a kikiáltási árnak 10%-át, vagyis 120 koronát készpénzben, vagy az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési hirdetmény feltételek többi pontja a marczali kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság irattárában és Csákány község-házánál tekinthetők meg.

Marczali, 1907. december hó 4.

A kir. jbróság tkvi hatóság.

GÖNCZY JÓZSEF,
kir. aljársbíró.

NAGY LAJOS

SZIJGYÁRTÓ, NYERGES ÉS BÖRÖNDÖS
KAPOSVÁR, Erzsébet-ut 12. szám. (Piac-tér.)

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives figyelmébe ajánlani elsőrendű

szijgyártó, nyerges és bőröndös

üzletemet, melyet helyben, **Erzsébet-ut 12. szám** alatt (piac-tér) nyitottam és a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelően rendeztem be.

Raktáron tartok **kocsizó, lovagló és istálló felszereléseket**, ugyszintén **bőrönd, vadászati és bőr-diszmu árukat.**

Megrendeléseket és javításokat pontosan készítek.

MORGOS JÓZSEF

polgári, papi és egyenruha-szabó, Somogyvármegye szállítója
Kaposvár, Fő-utca 8. (A vármegyeház mellett.)

Alapított 1880.

Alapított 1880.

Saját műhelyemben legfinomabb honi és külföldi szövetekből mérték után készített

nyári, őszi, téli és tavaszi öltözeteket, papi öltözeteket, egyenruhákat, felöltöket, alkalmi ruhákat

és minden e szakmába vágó ruhákat ajánlok a nagyérdemű közönség figyelmébe. — Huszonhét év óta fennálló üzletem jó hírneve kezeskedik a szolid kiszolgálásról, melyet ezután is kiérdemelni lesz főtörekvésem.

Szives támogatásukat továbbra is kérve

kiváló tisztelettel

MORGOS JÓZSEF

polgári, papi és egyenruha-szabó
Kaposvár, Fő-utca 8.

Magyar királyi államvasutak üzletvezetősége Zágráb.

208/908. számhoz.

Hirdetmény.

Értesítjük a t. c. utazó és szállító közönséget, hogy a budapest—fiumei vasutvonalon Adony-Pusztaszabolcs és Sárosd állomások között fekvő **Szolgaegyháza** eddigi megálló-rakodóhelyet, **1907. évi december hó 31-én**, mint az össz-forgalomra berendezett állomást, a közforgalom részére megnyitottuk.

Az alkalmazandó díjtételek és szállítási határozmányokra nézve a vonatkozó és érvényben levő díjszabások és kilométer-mutató mérvadók.

A személyszállító vonatok menetrendje az **1907. évi október hó 1-től** érvényes menetrendhirdetmény VI. részének 190 ik mezőjében foglaltatik, illetve az eddigi menetrend Szolgaegyházára nézve változatlanul megmarad. A személyszállító vonatok azonban ezentúl nem mint eddig az órház, hanem a felvételi épület előtt fognak megállani.

Zágráb, 1908. évi január havában.

Az üzletvezetőség.

:: Országos jubileumi :: zarándoklat Lourdesbe,

Boldogságos Szűz Mária megjelenésének 50 éves évfordulója alkalmából. A zarándoklat védnöke, illetve fővezetője nagyságos és főtisztelendő dr. **Giesswein Sándor** apát-kanonok ur.

Az esztergomi főegyházmegye jóváhagyásával és engedélyével vezetői: főtisztelendő **Fehér Ferenc** plébános Ebed (Esztergom), főtisztelendő **Simonics János** és főtisztelendő **Domonkos István** plébános urak szives közreműködésével.

Indulás 1908. március hó 16-án.

a) Utirány: Budapest-Fiume-Velence-Milanó-Vintimille-Lourdes-Marseille-Genova-Pádua-Velence-Fiume-Budapest.

III. oszt. 205 kor., II. oszt. 395 kor., I. oszt. 500 kor., amely összegben 8 napi szállodai ellátás is bennfoglaltatik és pedig Lourdes 4 nap, Pádua 1 nap, Milanó 1 nap, Marseille 1 nap, Genua 1 nap.

b) Utirány: Ugymint fent Lourdesig, vissza Genova-Pisa-Róma-Loretó-Fiume-Budapest.

III. oszt. 250 kor., II. oszt. 450 kor., I. oszt. 560 kor., amely összegben 11 napi ellátás is bennfoglaltatik és pedig Milanó, Marseille. Genova 1—1 nap, Lourdes 4 nap, Róma 4 nap. Részletes programokkal szivesen szolgál a technikai rendezőség:

Magyar Utazási Vállalat R. T.
Budapest, IV., Eskü-ut 3. sz.

Szőlőoltványok.

Fajtiszta Ripária-Portális alanyon oltott elsőrendű dűsgyökérzetű, teljes felelőség mellett szállítok — következő fajokban:

Borfajok: Erdei, Olasz-Rizling, Kövidinka, Nemes kadarka, Furmint, Slankamenka, Burgund, Oporto, Mézész-kehér, Karbenet, Sárfehér, Ezerjő, Mirkovácsi, Muskotály.

Csemegefajk: fehér és piros Chasselas, Passatuti.

1000 drb sima zöldoltvány	80 kor.
1000 „ gyökeres I. oszt. 2 éves	180 „
1000 „ II. oszt.	140 „
1000 „ sima Ripária-Portális I. oszt.	16 „
1000 „ II. oszt.	9 „
1000 „ gyökeres I. oszt.	30 „
1000 „ II. oszt.	18 „
1000 „ fásoltvány I. oszt.	200 „
1000 „ II. oszt.	140 „

Tavaszi szállításra is elfogadok már most rendelést. Előlegül az ár egynegyed részét beküldeni sziveskedjék.

Bort a legjobb minőségben napi ár szerint szállítok.

Tisztelettel
Sárkány József
GYÖNGYÖS, (Hevesm.)

Tisztviselői kölcsönt

minden összegben kaphatnak állami, városi és egyéb tisztviselők, katonatisztek, kereskedők 6—7 százalék mellett ugy rövid időre, mint 10, 12, 15 és 20 éves **törlesztésre.**

Katonatiszti óvadéokra

szerzek 10 nap alatt kölcsönt, továbbá birtokra s házakra I. és II. betáblázásra 20 nap alatt legolcsóbb napi kamatláb mellett!

Bővebb felvilágosítással szolgál:

KAUFMANN KÁLMÁN
hat. eng. bankbizományi üzlete
Budapest, VII., Izabella-utca 35.

Iroda áthelyezés!

GOLDBERGER A. V.

cég tisztelettel értesíti m. t. ügyfeleit, hogy **35 év óta fenálló**

hirdetési irodáját

(jelenleg Budapest, IV., Váci-u 20. sz.)

1907. november 10-én

saját házába

Budapest, IV., Molnár-utca 38. sz.

helyezi át.

Hirdetések felvétele a világ összes LAPJAI és NAPTÁRAI részére.

RÓZSA JÁNOS

vegyészeti ruhatisztító, plissirozó ágytolltisztító és gőzműfestő intézete

Kaposvárott, Fő-utca 31. sz.

S A J Á T H Á Z Á B A N .

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

plissirozó, guvrirozó, vegyészeti

ruhatisztító és gőzműfestő gyárát,

mely legújabban

ágytolltisztító géppel

bővített ki. — Ezen közegészségi és tisztasági szempontból felette megbecsülhetetlen eljárást melegen ajánljuk háziasszonyok, intézetek és kórházak figyelmébe.

Tisztítás folytán a toll 100%-al növekedik.

Előzetes bejelentés után a toll tisztítása meg is várható.

8 koronáért

30 rőfös vég börerős
vászont, kanavászt;

10 koronáért

legfinomabb vászont, lepedő-
vászont utánvétellel szállít:

WEISZ, BUDAPEST,

SIP-UTCA 22. SZ.

Damaszt-abroszok, ágy-
terítők olcsón kaphatók.

Megjelent

XXII. évfolyam.

a

SOMOGY-KAPOSVÁRI

MAGYAR NÉP NAPTÁR

Hozza a megyében létező hivatalok címtárát.
Minden megyei lakosnak nélkülözhetetlen.

Esketési és vigalmi meghívók

a legizlésebb kivitelben és
jutányos áron készíttetnek.

Díszművek, mesés- és képeskönyvek.

A legszebb levélpapírok, igen diszes dobozokban,
melynél a doboz már maga egy ajándéktárgyat képez, 1 kor.-tól 24 kor.-ig.

Albumok, poesi emlékkönyvek
nagy választékban.

Tintatartók, hegedük és más ajándéktárgyak
nagy raktára

Hagelman Károly

könyv-, papír-, ió- és rajzszerek-kereskedésében

Kaposvárott.

Fő-üzlet: Széchenyi-tér.

Fiók-üzlet: a gimnáziummal szemben.